

SOBRE LA QÜESTIÓ

Finalment, morts Felipe I, el **hermoso**, i Ferran, el catòlic, arribà el moment que, per primera vegada, els catalans, els aragonesos i els castellans van tenir un monarca en comú: el nét dels Reis Catòlics, l'emperador Carles I, conegut també per Carles V. Però en comú, igual que abans, només hi havia el rei; cada un dels països confederats continuava amb les seves lleis, institucions i moneda particulars i romanien separats dels altres per fronteres proveïdes de les corresponents duanes.

Tenien tan poc a veure Castella i els Països Catalans, que no havent regnat mai el gendre dels Reis Catòlics, Felipe I, el **hermoso**, a cap dels països de la Confederació catalano-aragonesa, ens trobarem que, oficialment, Felip II de Castella per als catalans serà Felip I i, d'hereu a hereu, el Felip III dels Països Catalans serà el **segon** a Catalunya, el Felip IV d'allí el **tercer** d'aquí, i Felip d'Anjou, quan, havent heretat els reialmes hispànics, l'any 1701 vingué a Barcelona, reuní les Corts catalanes i, havent jurat les Constitucions de Catalunya, els catalans el van reconèixer com a monarca, ho va ser com a Felip IV; i així consta en tots els documents oficials. No va ser fins després, quan els catalans el van destronar, van lluitar en contra d'ell en la Guerra de Successió i van perdre, que, també aquí, va passar a anomenar-se Felip V, ja que,

a partir d'aleshores, els catalans van ser incorporats "por el justo derecho de conquista", al **Consejo de Castilla**, van deixar de tenir el seu propi monarca i van començar a dependre del rei dels castellans. I fou a partir d'aleshores que van deixar de ser una nació independent.

Els catalans van deixar de tenir el seu propi Estat: van ser abolides les Corts catalanes, la Generalitat, el Consell de Cent, les Constitucions de Catalunya; la llengua catalana va deixar de ser llengua oficial i els catalans van ser reprimits d'una manera ferotge. Però no han deixat de ser una nació, han continuat proclamant-ho en tots moments i sempre han exigít que els fossin **restituïts** tots els seus drets nacionals.

Enric Prat de la Riba, primer president de la mancomunitat de Catalunya, en el seu llibre **La nacionalitat catalana** (1906), ens diu: "els historiadors ens parlaven de la **nació catalana**, els poetes de Pàtria, els juristes d'esperit nacional, i tots volien dir el mateix: Catalunya. Pàtria, Nació, Catalunya... (...) Nosaltres vèiem l'esperit nacional, el caràcter nacional, el pensament nacional; vèiem el dret, vèiem la llengua; i de llengua, dret o organisme, de pensament i caràcter nacionals, en trèiem la Nació, això és, una societat de gent que parlen una llengua pròpia i tenen un mateix esperit que es manifesta i característic per sota de la va-

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBÚCIES

imatge

SERVEI TÈCNIC

TV - TV Color Ràdio - ràdio Cassette
Auto Ràdio Cassette Alta Fidelitat
Antenes TV i Ràdio Comunicacions
Accessoris i materials

Sorral, 16
Arbúcies

(Girona)